

Koorvenster

Jaargang 18. No. 4. Oktober 2013.

Clubblad van het Ulfts Gemengd Koor

Verschijnt 4x per jaar

Bestuur:		
Voorzitter:	Maria Ketelaar	0315-328498
Secretaris:	Christine van de Meerendonk	0314-652077
	E-mail: mariaketelaar@live.nl	
Penningmeester:	Stien Liebrand	0315-684266
Activiteiten:	Frans van Hal	0315-684959
	Truus Frazer	0315-630989
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Organist/Pianist:	Henk Bennink	0315-681703
PR	Christine van de Meerendonk	0314-652077
Repetitieavond:	's Maandags van 20.00-22.00 uur.	
Repetitielokaal:	Zaal "De Ni'je Hemel"	
	F.B.Deurvorststraat 6/1 Ulft	0315-685898
Afmeldadres:	Maria Ketelaar	0315-328498
Afmelden:	's Maandags tussen 17.00 en 18.00 uur	
Muziekadviescommissie:		
Dirigent:	Gerard Rutjes	0481-461352
Bibliothecharis:	Marion Leijzer	0315-329306
	Hermien Koster	0315-683183
	Frans van Hal	0315-684959
	Frieda Heijmen	0314-682673
	Anton Visser	0315-686680
Kledingcommissie:	Truus Frazer	0315-630989
	Thea Mecking	0315-681067
	Wies te Pas	0315-683124
Redactie Koorvenster	Stef Hermsen	0315-686250
	Leny van de Kamp	0315-686612
	Anton Visser	0315-686680
	Els Heister	0315-684022
Eindredactie:	Alois Mecking	0315-681067
Redactieadres:	Koopsbroeck 23	
	7095 CP De Heurne	
	E-mail: alois.mecking@hetnet.nl	
Contributie:	€ 8,50 per maand.	
Banknummer:	RABO-bank 36 38 01 235	
Website:	www.ulftsgemengdkoor.nl	
E-mail:	info@ulftsgemengdkoor.nl	

Concert- en activiteitenagenda

2013

- Zo. 27 okt. H. Mis in P&P-kerk Aanvang 10.00 uur
Daarna brunch in de Ni'je Hemel
Tijdens brunch huldiging jubilarissen:
Wies te Pas en Jan Velthausz beiden 25 jaar lid
- Zo. 27 okt. Concert UGK in de Hemel 3. Aanvang 19.30u
Gastoptreden door het koor "Janboel" uit Gaanderen
- Begin dec. Concert Augusta Hospitaal Anholt
16.00 – 17.00 uur
- Ma. 16 dec. Kerstzingen zorgcentrum "'t Weerdje" Doetinchem
Aanvang 19.00 uur
- Ma. 23 dec. Laatste repetitie van 2013

2014

- Ma. 6 jan. Eerste repetitie 2014
- Za. 10 mei Jubileumconcert Antoniuskerk Ulft
- Za. 28 juni Deelname korenfestival Terborg
Nadere informatie volgt

Van de redactie

De mooie zomer van 2013 zit er weer op. Dat is duidelijk gebleken met de vele regen van de laatste tijd. De avonden worden langer en de temperatuur daalt. Voor ons koor betekent dat, dat de repetities weer door iedereen van ons bezocht worden en dat is weer prettig voor onze dirigent. Hij kan dan met het instuderen van liederen vaart maken want voor ons jubileumconcert is nog veel te doen.

Het eerste evenement / feest / luchtig concert is de viering van het 60 jarig bestaan van ons koor op 27 okt. Het wordt zonder twijfel een mooie dag

Ik verheug mij daar nu al op. In de maand december geven we nog twee kerstconcerten waar we heel veel mensen een plezier mee doen en dan komt het volgende Koorvenster al weer uit. De tijd gaat snel. Door omstandigheden is er, zoals bij de leden bekend is, een verandering in de samenstelling van het bestuur. De redactie wenst het bestuur in nieuwe vorm veel succes.

Stef

We hebben weer 2 nieuwe leden mogen verwelkomen. Annet Heijnst gaat de sopranen versterken en Anna de Vries de altten. We wensen beide dames veel succes en plezier bij het UGK.

Het Ulfts Gemengd Koor heeft een eigen website.

Deze site is bereikbaar onder:

www.ulftsgemengdkoor.nl

Op de site wordt informatie gegeven over het koor in het algemeen, het "Koorvenster" ons clubblad, commissies, de concertagenda en activiteiten en er staan allerlei foto's op.

Het volgende Koorvenster verschijnt op ma. 23 dec. 2013.

Oplossingen van puzzels en bijdragen voor het volgende nummer dienen uiterlijk ma. 9 dec. 2013 te worden ingeleverd.

Van de voorzitter

De zomer is weer voorbij, iedereen heeft, denk ik, genoten van de vakantie en van het mooie weer. Hopelijk genieten we nog van wat zonnige dagen in de herfst.

We zijn weer in volle gang met de repetities.

60 jaar Ulfts Gemengd Koor.

Dat vieren met het koor op zondag 27 oktober a.s. met de verzorging van de Eucharistieviering om 10.00 uur in de Petrus- en Pauluskerk, aansluitend

een brunch en 's avonds "UGK in de Hemel 3".

De voorbereidingen voor het jubileumconcert op 10 mei 2014 zijn ook in volle gang. Samen gaan we voor een mooi en herinneringsvol concert zorgen.

Dit is ook een nieuw begin voor mij als voorzitter.

Heb er ook goed over nagedacht of ik dit zou doen. Ik wilde het wel, maar of ik dit zou kunnen?

Na wat gesprekken thuis met mijn René en de kinderen en met het bestuur heb ik toch besloten om het te doen.

Met de steun van de andere bestuursleden, de dirigent en de koorleden denk ik deze taak aan te kunnen.

In 1992 ben ik bij Het UGK gekomen. Onder het voorzitterschap van Jos Verholt, vroeg Christien Molenaar in 1994 of ik het bestuur wilde.

Och....dacht ik, dat lijkt me wel wat.

Als taken heb ik eerst activiteiten gehad, daarna bibliothecaris en daarna secretaris. Deze taken heb ik alle met plezier gedaan. Vooral de laatste functie, die van secretaris, brengt heel veel werk met zich mee, maar heeft ook veel plezier meegebracht. Gelukkig heeft René me altijd gesteund in wat ik deed. En ik weet zeker dat hij dat nu ook zal doen. Ik zie de komende tijd vol vertrouwen tegemoet.

Er is veel te doen, voor zowel bestuur, dirigent als koorleden.

Hiermee bedank ik Stef Hermsen voor de goede en prettige samenwerking en de fijne vergaderingen die hij heeft geleid. Ik hoop dat ik op een prettige manier voor u allen een goede voorzitter mag zijn en dank alle leden en dirigent voor de goede wensen en de felicitaties na de verkiezing.

Maria Ketelaar- Bouwmeister.

BESTUURSFUNCTIE VACANT

Wanneer?

Midden juli werden verschillende koorleden bezocht i.v.m. de opvolging van Stef.

Om de een of andere duistere reden kunnen Maria en ik goed met elkaar opschieten en daarom kwam ze ook bij mij. Voorzitter wilde ik niet worden, echt niet. Ik ben geen prater, meer een binnenvetter, wel een talige. Nadat er zich kennelijk geen andere kandidaten hebben opgeworpen heb ik me beschikbaar gesteld voor een bestuursfunctie.

Waarom?

Ik geniet van het zingen en de omgang met mooie muziek. Ik had me 20 jaar geleden bij het UGK moeten aansluiten, maar toen had ik nog een ander leven. De repetities geven me gewoon heel veel en ik vind het repertoire, de leiding van de dirigent, de klank en de inzet van het koor en de onderlinge sfeer geweldig.

Daar wil ik wel wat voor terugdoen en omdat ik vaker met het bijltje heb gehakt (secretaris van een vereniging) heb ik me voor het secretariaat kandidaat gesteld.

Dus!

Hoewel ik een blauwe maandag lid ben van het UGK, nog alle namen bij de gezichten moet weten te vinden en alles moet leren over het reilen en zeilen van de organisatie, hoop ik toch een bijdrage te kunnen leveren. Er is al heel wat op poten gezet door het bestuur met het oog op het jubileum maar er is nog veel werk aan de winkel.

Tenslotte.....

Dank ik allen voor het in mij gestelde vertrouwen en hoop op een goede samenwerking met dirigent en bestuur.

Chris vd M

Zeddam, 24 september 2013

SMALLTALK

Iets onverwachts overvalt je altijd. Zo verging het mij ook, toen onze inmiddels oud-voorzitter me vroeg of hij me even spreken kon. Vlak voor de repetitie gaf Stef aan dat hij had besloten om geen voorzitter meer te zijn. Dat is toch even schrikken. Tegenwoordig denk je al gauw dat er een hele nare reden achterzit, waarom iemand zoiets doet. Maar gelukkig was dat niet de reden waarom Stef wilde stoppen. Hij heeft het heel duidelijk en kernachtig uitgelegd, maar desondanks was het toch een aparte gewaarwording en ik denk dat dat voor alle koorleden gold.

Wij allemaal kunnen zijn beslissing alleen maar respecteren. Het getuigt van moed als je ontdekt dat je de taak die je op je genomen hebt, niet kunt vervullen op de manier waarop je dat zou willen doen. Maar zeker als zoiets in je privéleven een bedenkelijke rol gaat spelen, is het alleen maar beter dat je tot de conclusie komt te moeten stoppen.

Stef, ik wil je op deze manier nogmaals bedanken voor de zeer prettige manier waarop je met mij hebt samengewerkt. Het is duidelijk dat jouw hart bij het koor ligt en dat het je er veel aan gelegen is dat alles op het koor goed verloopt. Daarom is het erg fijn dat je ook besloten hebt om als zanger wel bij ons koor te blijven. Ik hoop dat je nu de rust weer kunt vinden en dat je heel erg kunt genieten van de mooie muziek die we samen maken.

Inmiddels zijn we alweer druk aan het repeteren geslagen. Heel erg fijn dat we twee nieuwe leden hebben mogen verwelkomen. Beide hebben de stemtest goed doorstaan en ik hoop dat jullie heel lang veel zangplezier bij ons koor mogen beleven. Ik moet eerlijk bekennen dat de eerste repetitie mij heeft verbaasd. Meestal is het zo, dat een koor weer even op gang moet komen na een lange vakantie. Maar het was te merken dat iedereen er weer zin in had om te beginnen, want er werd stevig gerepeteerd en er werd goed en zuiver gezongen. Ook over de daaropvolgende repetities ben ik zeer tevreden. Ik hoop dat we de komende tijd op dezelfde manier door

kunnen blijven gaan. Ik vind het erg fijn dat we in deze maand enkele aparte repetities per stemsoort kunnen houden, mede ook om de leden die nog niet alle partijen goed kennen de kans te geven om deze zich eigen te maken.

Ik kan me voorstellen dat het voor sommigen wat snel gaat, vooral als je de stukken niet goed kent. Als het echt te snel gaat, geef het dan gerust aan. Maar het is belangrijk dat alle stukken die de nodige aandacht verdienen, die ook krijgen. Ik hoop dat u daar allemaal begrip voor kunt opbrengen.

Op het moment dat ik dit stuk schrijf, het is nu zondag 15 september 16.30 uur, ziet een aantal leden uit naar volgende week zaterdag als we de *scratchdag* van “Die Schöpfung” gaan beleven. Ik vind het zelf ook fantastisch om in zo’n groot koor mee te zingen. Met meer dan 500 koorleden zullen we overdag repeteren en ’s avonds dit magistrale werk van Haydn uit gaan voeren. Het lijkt me een enorme belevenis te worden en ik vind het fijn dat we met een behoorlijk grote groep naar Gouda gaan.

Wellicht is het een idee om ooit in de toekomst vanuit ons koor ook een *scratchdag* te organiseren. Of dat we in plaats daarvan met diverse koren uit de regio een soort megaconcert geven. Het lijkt me in ieder geval leuk om daarover na te denken, maar dan wel pas na ons jubileumconcert volgend jaar.

Nog een klein puntje van aandacht. In vergelijking met andere koren duurt het bij het UGK vrij lang, voordat iedereen na de pauze weer op zijn of haar plek zit. Het zou fijn zijn als we hier wat alerter op zijn.

Ik wens iedereen de komende tijd weer veel zangplezier toe.

Gerard Rutjes

Afsluiting Zangseizoen 8 juli 2013

De vriendelijke uitnodiging van het bestuur traditiegetrouw het zangseizoen op de laatste repetitieavond voor het zomerreces op feestelijke wijze af te sluiten kon rekenen op flinke bijval van de koorleden en hun partners.

De traditionele fietstocht met indeling in groepen en het uitvoeren van allerlei opdrachten, traktaties onderweg en tot slot, na ingewikkeld rekenwerk, een gezellig samenzijn, was voor velen al geen verrassing meer. Dit jaar was voor een geheel nieuwe opzet gekozen.

Gelukkig was het voor iedereen altijd in de smaak vallende eefestijn wel in het programma gebleven!

Op het prachtige buiten van Ria en Frans aan de Ulftsestraat 34 werden we door de feestcommissie verwelkomd. Een team van vrijwilligers had op het erf en in de open kapschuur alles in gereedheid gebracht. Dat de feestcommissie voor de organisatie de hulp van drie deskundigen had ingeroepen was een meesterzet. De heer Paul Knaven (bakker) voor het pizza bakken in de Portugese bakoven.

De heer Wim Vreman (slager) voor het warm en koud buffet.

De heer Theo Bruins (schutter) voor het vogelschieten.

Alle drie zijn experts in hun specialiteit.

We hadden wonderwel alle weergoden mee. Het was een prachtige zomeravond en iedereen had er zin in. Om de sfeer te verhogen, stonden vuurkorven op het versierde erf.

De door een schijnwerper verlichte vogel op een hoge stellage vormde een grote uitdaging.

Hij deed me denken aan een gedicht over een trotse adelaar:

“De Koninklijke vogel, op de top der mast gezeten,
heeft groots en kalm het erf bezien en de schutters gemeten.” (naar Albrecht Rodenbach)

In alfabetische volgorde konden wij nu allen, bijgestaan en van nuttige instructie voorzien door meesterschutter Theo Bruins, de buks ter hand nemen, zuiver richten met één oog dicht, spanning op de haan en dan ..vuren!

Voor sommigen onder ons was dit teveel theorie. Waarschijnlijk hadden zij veel Bonanza-films gezien en dachten uit de losse pols of vanuit de heup te moeten schieten.

Theo Bruins wist daar professioneel mee om te gaan en in de tweede ronde al werd de vogel, door een gericht schot van Stien Liebrand, van zijn hals ontdaan en even later werd de linkervleugel door Elly Hoogsteder naar beneden gehaald.

Toen ik Theo zei dat hij wel een erg taaie vogel had gemaakt, antwoordde hij in onvervalst Achterhoeks: "Wol ie now al naor hoes? 't Feest begeent nog mer net."

In de derde ronde wisten de meesten van ons de aanwijzingen van Theo goed op te volgen.

Achtereenvolgens schoten Theo van de Kamp de rechtervleugel en Thea Kraan de staart van de vogel eraf. In de vierde ronde werd het heel spannend. Bij ieder schot hielden we de adem in. De vogel, wat er nog van over was, wankelde. Mede dankzij het voorbereidende werk van alle raak schietende voorgangers mocht ik met het gulden schot de romp naar beneden schieten.

Gejuich alom met felicitaties en gezang! Er werd getoast met Jägermeister en getrakteerd op zelf gebakken pizzapunten.

Frans overhandigde de winnaar een fraaie, goudkleurige beker en benoemde hem vervolgens tot Koning Gerard De Eerste, waarna deze zijn gemalin Riet benoemde tot koningin.

Tussentijds had men zich te goed kunnen doen aan het kostelijke buffet.

Het feest was intussen wat uitbundiger geworden, de vuurkorven werden ontstoken,

Alois en Jan haalden de trekzak tevoorschijn en speelden er lustig op los; de stemming zat er weer goed in.

Toen het tegen twaalfen liep, konden allen tevreden en voldaan huiswaarts keren.

We mogen terugzien op een gezellige en een in alle opzichten geslaagde feestavond.

Helaas moesten enkele koorleden om verschillende redenen verstek laten gaan.

Zij hebben echt wat gemist! Meevoelend als hij is, heeft schrijver dezes dit summiere verslag, om hen te sparen, zo sober mogelijk gehouden!

Tot slot: Hulde aan de feestcommissie!!

Veel waardering voor de vrijwilligers en allen die deze seizoenafsluiting tot een "Oer"gezellig feest maakten.

Met vriendelijke groeten,
Gerard Kamphuis

PS: Het heeft ZKH Gerard De Eerste behaagd Stien, Elly, Theo en Thea per 8 juli 2013 in de Oerse adelstand te verheffen.

Gerard Kamphuis

Interview met:

Nico Jansen

Woensdagavond 21 augustus waren we voor een interview bij Nico. We werden hartelijk ontvangen door Nico en Thea en.....de 2 honden, waarvan er één prachtig kan dansen.

We werden verwacht want de koffie stond klaar met daarbij een beschuitje met zomerkoninkjes.

Nico begon al spontaan te vertellen waar hij geboren was: en wel op de Hoge Rokken 5 in Gendringen oftewel buurtschap Wieken. Hij komt uit een gezin van 10 kinderen waarvan hij het zevende kind was, er waren 7 jongens en 3 meisjes.

Nico vertelde dat het altijd heel gezellig was, maar dat hij al vroeg moest helpen met al het vee dat ze hadden. Ook moest hij al op 12-jarige leeftijd bij de boeren in de buurt werken voor één gulden per dag, maar het eten zat er wel bij in en dat was voor thuis weer een mondje minder te vullen. Het werk bestond uit bieten afzetten waarvoor hij per rij 10 cent kreeg. Daarnaast deed hij bieten en aardappels rooien en knollen plukken. Als de rogge van het land was ging Nico korenaren lezen (oprapen), dat was voor thuis o.a. voor de kippen.

Spelen kon Nico met de kinderen uit de buurt. Er was altijd wel iemand om mee te spelen, want er waren veel grote gezinnen op de Hoge Rokken.

Hij herinnert zich het schaatsen op de Lander nog heel goed. Met zijn vrienden en broers schaatsten ze helemaal naar Café "Vrouw Holle" in Emmerik; daar kreeg Nico zijn eerste Jägermeister op 14 jarige leeftijd en het smaakte heerlijk.

Nico heeft in Gendringen de Christoffelschool bezocht en daarna de LTS in Ulft, daar volgde hij de opleiding timmeren die 3 jaar duurde. Zijn eerste werk begon hij bij de Melkfabriek Hameland op het laboratorium. Daarvoor deed hij een cursus in Winterswijk. Maar het werk vond Nico niet leuk, één jaar hield hij het daar vol.

De oom van Nico "Theet Jansen uit Wieken" kon wel een metselaar en een timmerman gebruiken en het metselen had Nico snel in de vingers. Ruim 6 jaar heeft hij daar gewerkt, totdat zijn broers hem vroegen om samen een ploeg te vormen en voor aannemers te gaan werken. Dat hebben de broers 17 jaar gedaan, Nico vertelde dat ze veel in het westen o.a. Den Haag, maar ook veel in het oosten hebben gewerkt.

Daarna kon Nico bij de zoon van ome Theet als uitvoerder beginnen. Ook leidde hij jonge bouwvakkers op. Hij heeft daar 25 jaar met veel plezier gewerkt tot zijn VUT leeftijd.

Op jeugdige leeftijd voetbalde Nico graag en daaruit vloeide voort dat hij scheidsrechter werd en ook teamleider van het eerste. Ook heeft Nico jarenlang in de elftalcommissie gezeten.

Nu gaat hij alleen nog bij zijn kleinzonen kijken.

Hoe heb je Thea leren kennen?

Thea is een schoonzus van mij, ze was met mijn broer getrouwd, hij overleed 12 dagen later dan Annie mijn vrouw. We hebben samen ons verdriet kunnen delen en daardoor is er een relatie ontstaan.

Annie heb ik leren kennen bij van Dielen. Daar gaf Kaak uit Terborg dansles. Annie was 15 jaar en ik 18 en wij hebben 7 jaar verkering gehad.

In 1971 zijn wij getrouwd en op de Huygensstraat gaan wonen, daar hebben we 7 jaar gewoond. Inmiddels was ik begonnen met een eigen huis te bouwen aan de Rozenstraat in Gendringen daar woon ik nu nog.

We kregen 2 dochters en 4 kleinkinderen: 2 meisjes en 2 jongens. Met de caravan hebben we veel landen bezocht o.a. Frankrijk, Tsjechië, Oostenrijk. In Italië gingen we vaak 's morgens wandelen naar een boerderij om daar heerlijk te ontbijten met eigengemaakte schink, leverworst en vers fruit. Als we terug op de camping waren ging Annie heerlijk zonnen, de kinderen in de zee en ik heerlijk lezen of puzzelen.

Heb je nog hobby's?

Fietsen doe ik graag op mijn E-bike en het liefst al 's morgens vroeg. Als ik weer thuiskom heeft Thea het ontbijt klaar staan. Dan de krant lezen en de folders van de kruideniers uitpluizen. Ook fietsen we veel

samen mooie routes, ik haal wel 6000 km per jaar. Tuinieren doe ik graag, soms alleen, maar ook wel samen met Thea. Daarnaast heb ik nog 40 kanaries. Die hebben we mogen bewonderen in de volièrès in de tuin en in de kelder had Nico ook nog veel kanaries.

Kijk je graag TV?

Alle sportprogramma's en Pauw & Witteman, Knevel en van de Brink en het nieuws.
En films van RTL 7, alleen voor mannen.

Luister je graag radio?

's Morgensvroeg om half 7 word ik gewekt door de radio en 's zondagsmorgens Radio Gelderland licht klassiek.

Hoe ben je bij het UGK gekomen?

Via Riet van Huet. Maar het UGK was mij niet vreemd. Annie was ook jarenlang lid van UGK. Ik heb veel reisjes en feestjes meegemaakt.

Zing je nog meer?

Bij het Ulfts Mannenkoor, daar word ik dit jaar gehuldigd voor 25 jarig lidmaatschap. En sinds drie maanden zing ik bij de Strangzangers. Het zingen zit mij in het bloed. We hebben een muzikale familie. Broer Jan staat naast mij bij het UGK.

Wat vind je niet zo fijn?

Mensen die liegen en die hun afspraken niet nakomen.

Houd je van lekker eten?

Jazeker, er is niets wat ik niet lust. Thea kan lekker koken, ik heb jaren zelf gekookt maar tegen Thea kan ik niet op.

Tot slot hebben we in de kelder, na de kanaries ook daar te hebben bewonderd, nog een potje getafeltenist. (Nico heeft alle partijen gewonnen).

We bedanken Thea en Nico voor hun gastvrijheid (van zomerkoninkjes tot de lekkere wijn).

Els en Leny.

Componisten en composities

27 oktober 2013: Het Ulfts
Gemengd Koor bestaat **60**
jaar!

Reden om feest te vieren.
Dat zal zeker gebeuren!
Het koor opent de
feestelijkheden met het
opluisteren van de
Eucharistieviering
in de Petrus-&Pauluskerk,
waarin, naast meerdere
passende gezangen, de
feestelijke
Missa Brevis (kleine
Orgelmesse) van Joseph

Haydn zal klinken.

Voor mij een reden om uitgebreid aandacht te besteden aan deze onvergetelijke componist.

Een andere reden is natuurlijk het avontuur, dat wij met een aantal leden van het koor zullen beleven op 21 september a.s. door deel te nemen aan de Haydn-Schöpfung Scratch 2013 in de St. Janskerk (wereldberoemd om zijn gebrandschilderde ramen) te Gouda, samen met ruim 500 geoefende zangers uit het hele land.

Dat betekent: partij kennen, samen één dag repeteren in de kerk en in de avond uitvoeren voor publiek. Spannend of niet? We hebben er zin in!!

Joseph Haydn

Franz Joseph Haydn (ook Josef; de naam Franz gebruikte hij niet) was een Oostenrijks componist.

Haydn werd geboren in Rohrau op 31 maart 1732.

Hij stamde uit een tamelijk arme Oostenrijkse familie. Zijn vader Matthias was wagenmaker. Joseph had een vrij moeilijke jeugd.

Toen hij vijf jaar was, nam zijn oom hem mee naar het stadje Hainburg, waar hij naar school ging en muziekles kreeg. Op achtjarige leeftijd werd hij sopraan in het knapenkor van de Stephansdom in Wenen. Daar bleef hij negen jaar, waarvan de laatste vier met zijn broer Michael. Zijn stemwisseling trad namelijk pas zeer laat in. Toen zijn stem veranderde probeerde hij dat zo lang mogelijk te verbergen, maar toen keizerin Maria Theresia begon te klagen dat hij zo lelijk zong, was het duidelijk dat hij niet lang meer bij het knapenkor zou blijven.

Hij was al langer van plan componist te worden, maar zijn ouders keurden dit ten eerste af; zij vonden dat hun zoon meer voor het priesterschap in de wieg was gelegd... Een leven als kloosterling zou hem, zeker voor de eerstvolgende jaren, veel meer vastigheid geven, maar hij koos een moeilijker weg. De daarop volgende jaren waren dan ook zwaar. Gelukkig bood Michael Spangler, een jonge muziekleraar, hem een zolderkamer aan in het Michaelerhaus op de Kohlmarkt in Wenen. Haydn hield zich in leven met wat losse baantjes, zoals het meespelen in ensembles, het geven van muziekonderricht en het begeleiden van zangers zoals Niccolò Porpora. Deze leverde waardevolle kritiek op Haydn's composities en zangkunst, hielp hem bij het verbeteren van zijn Italiaans en bracht hem in contact met bekende operacomponisten als Christoph Willibald Gluck (Orfeo ed Euridice!).

(Volgende keer verder)

Riet Kamphuis

HAYDN SCHÖPFUNG SCRATCHDAG

21 september 2013

Voor het eerst deden enkele leden van het UGK mee aan een scratchdag in Gouda.

Enkele jaren geleden had ik er aan meegedaan met de Carmina Burana-scratch. Deze dagen worden georganiseerd door de Randstedelijk Zanginstituut Gouda.

Meerdere keren per jaar ontvang ik via de mail informatie en dit jaar stond ondermeer op het programma de scratchdag "Die Schöpfung" van Haydn. Voor de meeste UGK leden geen onbekend werk.

Ik stuurde de mail door naar Maria zodat zij deze op haar beurt kon doorsturen naar de leden om te kijken of hier animo voor was. Een leuke bijkomstigheid was dat als we 10 leden of meer hiervoor warm kregen er 100 euro overgemaakt zou worden naar ons koor.

Uiteindelijk hebben zich in totaal 13 leden aangemeld en ook onze dirigent Gerard Rutjes en een goede bekende van ons koor Pauline Hermsen, zus van Stef en Annie.

Op zaterdag 21 september was het dan zover. Om half 8 verzamelen bij de Antoniuskerk voor diegene die met Peter mee zouden rijden.

Peter kon via zijn werkgever een busje huren. Daarnaast reed Stef met zijn auto en nog een viertal dames. Annie en Pauline kwamen op eigen gelegenheid met de trein vanuit Nijmegen.

De ontvangst met koffie/thee was tussen 9.00 en 10.00 uur in de St. Janskerk. We waren ruim op tijd.

Tot aan de lunchpauze van 13.00 u. – 14.00 u. hebben we 2 x met een onderbreking van een koffie/thee pauze gerepeteerd met pianobegeleiding van pianist Martin van Broekhoven.

De algehele leiding die dag lag in handen van dirigent Leo Rijkaart. Deze beste man is de oprichter van het Randstedelijk Zanginstituut. Een zeer kundige en prettige dirigent om onder zijn leiding te werken.

Na de lunchpauze werd er tot aan 17.00 u. met wederom een korte onderbreking voor koffie/thee, gerepeteerd met het Holland Symfonie orkest en de solisten: sopraan Nicole Fiselier, tenor Arco Mandemaker en bas-bariton Hans Christian Hinz.

Van tevoren had Frans reeds gereserveerd bij Brunel voor het diner. Een speciaal scratch-arrangement was er samengesteld. Het was op korte afstand van de kerk. Volgens Riet 240 meter exact!

Om 18.45 u. werden allen terugverwacht in de kerk in uniform, zwart-wit, combinatie was vrij.

Om 19.00 u. ging de kerk open voor het publiek. Onder hen bevond zich speciaal voor ons; Leny en Theo van de Kamp, Gerard Koster en Johan van de Kamp, broer van Theo.

En ook Gerda Beerten was van de partij. Gerda was 's ochtends al meegereisd.

Om 19.30 u. aanvang van het concert. Dirigent en solisten met voorop de koster van de kerk in prachtige speciale kledij kwamen naar voren en het kon beginnen. We waren er klaar voor.

In de pauze ging ik op zoek naar Leny en de anderen om te horen wat zij ervan vonden. Het klonk fantastisch.

Zij hadden zich een mooie plek uitgezocht.

Na de pauze, die ongeveer 30 minuten duurde, was er een kleine aankondiging dat de tensorsolist met keelklachten kampte en er daardoor een aria verviel.

Persoonlijk vind ik het laatste deel van "Die Schöpfung het mooist". Daar zitten ook zo ongeveer de moeilijkste stukken in. Maar we hebben ons er doorheen geworsteld.

Al met al was het een geslaagde uitvoering en over de hele dag gezien een geweldige mooie dag waar we nog lang van kunnen nagenieten en over napraten.

De afgevaardigden van UGK waren:

Riet Kamphuis, Maria Ketelaar, Hermien Koster, Christine v/d Meerendonk, Annie van Os, Truus Frazer, Frieda Heijmen, Wies te Pas, Irri Verholt, Marion Leijzer, Frans van Hal, Peter Beerten, Stef Hermsen, Gerard Rutjes.

Marion.

Naschrift:

Bij een scratchdag wordt van de deelnemers verwacht de men zich thuis de noten eigen maakt. Eventueel kun je ook nog deelnemen aan een aantal repetities in Gouda.

Op de dag zelf gaat de dirigent aan de slag om er één geheel van te maken met alle medewerkers. Ca 500 Zangers hadden zich voor deze scratch aangemeld.

De St. Janskerk.

Busje komt zo, busje komt zo, busje komt zo
 Eventjes geduld want het busje komt zo
 Zaterdagmorgen voor dag en dauw
 Naar de Wijnbergseweg en gauw
 Zij stond al heerlijk klaar
 Op naar Etten dan maar
 Daar stonden twee meiden
 Dus we konden verder rijden
 Op naar het volgende geval
 Je weet wel Frans van Hal
 Maar er stonden er meer op de loer
 Dus maar weer verder naar Oer
 Daar stonden mensen met veel pret
 Totdat alle stoelen waren bezet
 Gouda de stad van de glazen en kazen
 Deed menigeen toch wel verbazen
 De enorme kerk wat is die groot
 Maar zichtbaar iedereen genoot
 Het zingen ging min of meer goed
 Dat gaf iedereen toch wel moed
 Tussendoor konden we even schaften
 Op de koffie hoefde je niet te lang wachten
 Een hapje en drankje zelf meegebracht
 Zo bleven we op de been, dat gaf kracht
 Tussendoor ook ergens heerlijk gegeten
 Dat moeten we natuurlijk niet vergeten
 We hadden ons de hele dag de longen uit het lijf gezongen
 Menigeen dacht ook zeker een keer waar zijn we aan begonnen
 Een ervaring rijker en een geweldige dag
 Die zeker nog een keer op herhaling mag
 Iedereen had keurig zijn best gedaan
 Niemand overblijven dan kunnen we gaan
 Inpakken van alle jassen en boeken
 Nog even de auto zoeken
 Die hadden we in Klein AMERIKA gezet
 Het terugvinden geeft toch altijd weer pret
 Snel even naar Oer gereden
 Iedereen was weer tevreden
 Dank aan iedereen voor deze geweldig leuke dag
 Erg leerzaam en prettig een dag die er wezen mag
 Voor eenieder die deze dag is mis gelopen
 Wie weet een andere keer een kaartje kopen
 Wij zijn gelukkig en voldaan
 Bedankt hoe het is gegaan
 Al was het toch wel een hele klus
 Groetjes Chauffeur Taxi Regio Bus

Mrs. Andante

Een dag in de week een keer lekker vrij dat is heerlijk.
Maar 2 weken achter elkaar dat is pas een luxe!

Dit overkwam mij ook. Allerlei klusjes borrelden in m'n hoofd.
Enkele ervan schreef ik op. Ik had er zin in!

Onlangs vond ik het briefje terug en kwam tot de conclusie
dat vele klusjes tot op heden nog niet uitgevoerd zijn.

De vrije uren heb ik uiteindelijk
anders ingevuld, door er met de fiets
op uit te gaan.
Vele kilometers heb ik afgelegd. In 3
dagen tijd had ik al 170 km op de
teller.

Van tevoren stippelde ik thuis de route uit via de knooppunten kaart.
Een prachtig systeem maar je moet er wel je 'kop' bij houden,
opletten dus waar je af moet. Het is me toch een paar keer
overkomen dat ik een bordje over het hoofd zag. Niettemin heb ik
ervan genoten.

De vakantie zit er inmiddels op, we gaan weer aan het werk.

Tot de volgende keer maar weer!

TRADITIE ???

Jazeker!

Op zondag 1 september vroeg in de ochtend (6.45 u.) verzamelde zich een groepje leden van het UGK voor de fietstocht naar Kevelaer.

Het was nog ff spannend want de weergoden konden onze plannen nog danig in de war gooien.

Zaterdagavond rond 22.00 u. ging bij mij de telefoon. Annie (van Os) die bange voorgevoelens had wat betreft het weer. We zouden het aanzien en elkaar 's ochtends voor vertrek nogmaals bellen. Zo gezegd, zo gedaan. Om 5.45 u. daar ging de telefoon weer en u raadt het al..... Annie aan de lijn. Uiteindelijk toch de beslissing genomen om te gaan.

Dit jaar waren we met een kleiner aantal; 6 personen te weten; Annie en Jac van Os, Leny en Theo v/d Kamp, Harrie van Hal en ondergetekende.

Via Gendringen, Megchelen de groene grens over richting Rees en verder. Na ruim 2 uur gefietst te hebben was het tijd voor de eerste pauze. Een vaste plek al enige jaren. Na een ruimere pauze werd het toch de hoogste tijd om de pedalen weer aan te trappen.

We wilden toch op tijd in de kerk zijn. Om 9.45 u. kwamen we aan in Kevelaer, de fietsen stallen, op slot, nog gauw even naar het toilet en zo even voor tien zaten we op de plaats.

Na de viering nog even enkele kaarsjes aangestoken en daarna gingen we op zoek naar een plekje voor koffie 'mit Kuchen!'

Het fietsen is voor ons het hoogtepunt, daarnaast de mis bijwonen maar zeker niet onvermeld mag blijven het

gezellige samenzijn onder het genot van.....

Nog even geslenterd door de winkelstraten en tegen 14.00 u. waren we weer terug bij de fietsenstalling. Harrie is al vanaf het begin ons 'opperhoofd' in het leiden van het parcours.

Bij de eerste beste pauze op de terugweg begon het te regenen maar het mocht geen naam hebben. Niet veel later was het alweer droog. De voorlaatste pauze was wederom weer op een bekende plek. Theo wist nog dat hier bramen zaten en ging op zoek om een handjevol te plukken en vervolgens

aan de liefhebbers uit te delen.

In Grieth gingen we met het pontje naar de overkant.

Als afsluiting van de dag gingen we dineren bij het visrestaurant. Het was er druk maar een plekje voor 6 personen was er nog wel.

We wilden niet al te laat thuis zijn. Na onze buikjes gevuld te hebben vervolgden we onze weg.

Via Megchelen naar Gendringen met nog een kleine toilet stop bij Wijnand en Johanna Pierik. Nog even gekletst want, zo bleek, Theo was een oud klasgenoot van Johanna en Harrie kende Wijnand. Met de belofte een keer terug te komen stapten we weer op de fiets richting Ulft en voor mij een stukje verder naar Etten.

99 km op de teller, moe maar voldaan.

Marion Leijzer.

Wijze gezegden

*Jezelf kennen is het begin van alle wijsheid
(Aristoteles)*

*De beslissing om tevreden te zijn
kan je wereld in één seconde veranderen
(Olaf Hoenson)*

*Succes duurt niet eeuwig en blunders zijn zelden fataal.
Het enige wat telt is de moed om door te gaan
(Winston Churchill)*

*Eén vallende boom maakt meer lawaai
dan een groeiend bos
(Afrikaans gezegde)*

*Geen enkele daad van vriendelijkheid,
hoe klein ook, is ooit verspilde moeite
(Aesopus)*

*Loslaten is niet oordelen,
maar de ander toestaan mens te zijn
(Nelson Mandela)*

*Wie nog nooit een fout heeft gemaakt
heeft nooit iets nieuws geprobeerd
(Albert Einstein)*

*In alles zit wel een scheurtje.
Zo komt het licht binnen
(Songtekst Leonard Cohen)*

*Verander elke dag van sleur
(Loesje)*

*Kracht bestaat niet uit spieren
maar uit een ontembare wil
(Mahatma Gandhi)*

*Houd je gezicht naar de zon gericht
en je zult geen schaduwen zien
(Helen Keller)*

Riet K.

Achterstevoren leven.

Heb je er wel eens aan gedacht wat er gebeurt als je achterstevoren zou leven?

Lijkt me veel leuker.

Om te beginnen sta je op uit de dood, een spectaculair begin ... Als je uit de kist stapt, word je verwelkomd door je familie en beste vrienden, die hoef je dus niet meer uit te zoeken ... en ze hebben allemaal een bloemetje mee genomen.

Dan mag je een jaar of twintig lekker doen waar je zin in hebt, kaarten, tuinieren, af en toe een uitstapje voor de helft van de prijs, iedere dag een paar borrels en elke maand kassa, kassa ... pensioen.

Op een dag staat er opeens een vent voor je deur met een gouden horloge. Die biedt je meteen een goed betaalde baan aan.

Naarmate de jaren voorbij gaan, krijg je ook steeds meer zin om te werken, je voelt je steeds beter, je kunt zoveel roken als je wilt, want je longen worden steeds schoner. Je kan drinken wat je wilt, de katers worden steeds kleiner. Je raakt je buik kwijt zonder dat je er iets voor hoeft te doen. In het begin heb je maar een keer seks per jaar, maar op het laatst tien keer per week.

Op een gegeven moment moet je naar school maar je weet alles al, dus je doet geen flikker. En de laatste jaren van je leven kun je lekker in de zandbak spelen, zeuren en lastig zijn, en je kunt snoepen wat je maar wil want al je tanden ben je weer kwijt. Dan nog een paar maanden aan een vrouwenborst sabbelen, nog negen maanden in de warme moederschoot, en

daarna verdwijn je in één gelukzalig orgasme.

Wim. R

Wie is wie.....?

Het jongetje dat in de vorige Koorvenster stond was waarschijnlijk goed herkenbaar want verschillende leden zeiden dat het Bertus Janssen was waaronder Christien Molenaar en Riet Kamphuis. Nu een foto van een nog zeer jeugdig lid van onze vereniging, waarschijnlijk is het voor een aantal leden heel duidelijk wie het is. Daarom graag het antwoord en waar en wanneer deze foto genomen is.

Stef

0 - 0 - 0 - 0 - 0

Er zitten twee Belgen op een fiets, zegt de tweede Belg tegen de eerste: "weet je al dat er een bobbel in je fiets zit?"

"Ja" zegt de Belg, "mijn fiets is zwanger. Zullen we even ergens gaan zitten en wachten tot er een klein fietsje wordt geboren?"

"Goed" zegt de ander. Even later zijn ze op een bankje gaan zitten en zitten maar te wachten. Dan komt er een derde Belg en vraagt wat ze aan het doen zijn. "Wij zijn aan het wachten tot de kleine fiets geboren wordt". Dan begint de derde Belg hard te lachen en zegt: "dat kan toch helemaal niet, dit is een herenfiets!"

0 - 0 - 0 - 0 - 0

Twee vissen zitten in een vissenkomp op de vensterbank en kijken naar buiten.

"Het regent", zegt de ene vis.

Zegt de andere vis: "gelukkig zitten we binnen".

Ik geef de door

Wij speelden dixieland.

Wij waren jongens van 18-20 jaar en speelden eind jaren vijftig van de vorige eeuw, alle drie in een harmonie, Gerrit, trompettist en Frans, trombonist, in de harmonie van Lichtenvoorde en ik, klarinettist in de katholieke harmonie van Bredevoort. Ja..., er was ook een protestantse harmonie en dat in dat kleine Bredevoort.

Gerrit had al een jaartje verkering met de dochter van onze dirigent en kwam zondagsmorgens mee met zijn a.s. schoonvader naar de repetitie in een cafézaaltje in Bredevoort en zo leerde ik hem kennen. Voor het begin van zo'n repetitie was het een getoeter van jewelste, iedere muzikant weet hoe dat gaat en dan probeerden we wel eens een bekend deuntje. Ook dixieland was populair. De "Tiger rag", "Ice cream" en "Milord" van de Dutch Swing College band, waren van die nummers en die probeerden we dan zo goed mogelijk na te spelen. Je moest ze ook eerst wel tien keer gehoord hebben via de radio, voordat het op dixieland leek.

Nu was het in Aalten gebruikelijk, dat tijdens de jaarlijkse sacramentsprocessie in de tuin van de pastorie, onze harmonie daar kwam spelen. In Aalten mocht geen processie op straat worden gehouden en bovendien was de harmonie daar, niet geheel en al katholiek. Na afloop werden we dan bedankt en mochten we een pilsje gaan drinken in het toenmalige café Bongers, wat we dan ook trouw deden. Maar, na het tweede pilsje, werden de instrumenten weer uitgepakt en na het derde pilsje, speelden we "KNIELT CHRISTENSCHAAR VOOR HET HOOG-ALTAAR" in dixielandstijl. Prachtig..., nog eens !! Plotseling ging de cafédeur open en onze pastoor van Bredevoort, die ook bij de processie

aanwezig was en nu een kopje koffie mee wilde drinken en buiten al flarden muziek opving, verscheen in de deuropening. Onze "muziek" stopte, alsof je de stekker uit een grammofoon trok.!!

"Heren....,heren, dit is toch niet helemaal de bedoeling van het geestelijk lied..." enz. enz. Jaren later hadden we het er nog over.

Gerrit kwam op een idee. "We moeten eens een keer serieus oefenen, dan vraag ik Frans of hij mee wil doen. Maar waar?" Bij ons op de deel, zei ik !! En op een avond, kwam Gerrit naar onze boerderij in Miste gefietst en had Frans meegebracht. Wat bleek, niet op de deel, maar in de koeienstal, daar klonk het pas fantastisch. De stal had een voor ons prachtige akoestiek. De koeien liepen al in de wei natuurlijk. We toeterden van alles bij elkaar en we vonden al gauw, dat we hoognodig een drummer nodig hadden. Een slagwerker van de Lichtenvoordse harmonie, Hemmie, had een eigen drumstel. Een grote trom, een kleine trom en bekkens, meer was het niet, maar hij was bereid om mee te doen en zo ontstond onze dixielandband, "The Long Street Pipers". Hoe we toen aan die naam kwamen, mag Joost weten en welke lange straat bedoeld werd, was ook niet duidelijk, maar het klonk dixielandachtig. Bijkomend verschijnsel was, dat jongere zussen van mij, zo dansen hebben geleerd.

Maar.....ik moest begin september als dienstplichtige in Breda in dienst, net toen Gerrit en Frans een "contract"versierden voor een eerste optreden. Dat was voor een feestavond van een jongerenvereniging in Lichtenvoorde. Maar, zoals dat toen ging, ik mocht pas na zes weken, een weekend naar huis. En de feestavond was over vier weken !!. Gerrit naar de geestelijk adviseur van de vereniging, een kapelaan in Lichtenvoorde. "Kunt U een verzoek schrijven naar die commandant van onze klarinettist, zodat hij dat weekend naar huis mag". "Ja hoor, dat doen we", zei hij "Ik ben tenslotte niet voor niets geestelijk adviseur".

Vrijdagmiddag, voor het bewuste weekend, moest ik plotseling bij de commandant komen. Hakken tegen elkaar, klap...klap. En toen sprak hij de voor mij historische woorden: "Het Nederlandse grondgebied zal niet in gevaar gebracht worden, als ik U dit weekend

verlof geef voor zo'n culturele gebeurtenis". Nou...., daar was over nagedacht. Vervolgens moest hij nog het fijne weten van onze "band", dat wel. "Dank U, kapitein". Klap... klap, en ik de deur uit. De volgende morgen naar huis met de militaire trein, die volgens mij, in het weekend van Roosendaal naar Groningen liep en na later bleek, altijd in Arnhem aankwam, net nadat de trein naar Winterswijk was vertrokken. Dus nauwelijks nog tijd om thuis te vertellen, hoe het de eerste vier weken in dienst was gegaan, moest ik al weer op de fiets naar Lichtenvoorde. En het regende.....regende !! Met de broekspijpen kliedernat, stond ik op het toneel.

Toch ontstonden er onoverkomelijke moeilijkheden voor het orkest. Geen oefenruimte in de winter, de militaire dienst, weinig optredens (het was geen band voor een bruiloft) en het grootste probleem: we

kregen allemaal "vaste verkering"!! En vooral dat laatste was funest, want waar hoorde je, in die tijd, op zaterdag- en zondagavond thuis..... ? Juist.

Net zo snel als het kwam, was het ook weer over. Maar het was een prachtige tijd. Veel van geleerd en het is met iedereen zo: als jij je eigen instrument hoort op

radio of TV, gaan onmiddellijk de oren open. Voor de dixielandmuziek wordt niet veel meer geschreven, je hoort alleen nog oude dixielandnummers en dat vind ik erg jammer. Een originele bigband gaat nog wel eens op die tour, maar dat is het dan wel. Nu, veertig jaar later, vraagt mijn vrouw "Wat moet je toch met al die dixieland CD's?"

Ja.... oude en tweede liefde !!

Hans Visser

Ik geef de

door aan Gerard Koster

Moppentrommel

Op een veiling wordt een prachtige papagaai aangeboden.
 Een man in de zaal is er meteen helemaal weg van en brengt een bod uit.
 Maar meteen daarop wordt een hoger bod gedaan.
 De man wil de papegaai echter zo graag hebben, dat hij door blijft bieden.
 Tot het uiterste wordt er tegen elkaar opgeboden.
 Maar uiteindelijk wordt de man de eigenaar.
 "Nou hoop ik toch maar, dat die papegaai wel kan praten!"
 zegt de man tegen de veilingmeester.
 "Maak je daar geen zorgen over," zegt de veilingmeester,
 "wie dacht je anders dat er tegen je op bleef bieden...?"

0 - 0 - 0 - 0

Een dokter in België wilde een dagje vrij om te gaan vissen.
 Hij zei tegen zijn assistent: "Frans, ik wil morgen gaan vissen, maar ik wil
 de praktijk niet sluiten, dus jij moet de patiënten helpen".

"Dat is goed dokter", zegt Frans.

De dokter gaat vissen en komt de dag erop terug en vraagt: "En Frans, hoe
 was je dag?"

"Nou", zegt Frans, "ik heb drie patiënten geholpen".

De eerste had hoofdpijn, dus ik heb hem wat aspirine gegeven".

"Goed", zegt de dokter "en de tweede?"

"O die had het brandend maagzuur en die heb ik Rennies gegeven".

"Héél goed", zegt de dokter "en de derde?"

"O dokter", ik zat hier rustig en ineens vliegt de deur open en een
 beeldschone meid stormt de kamer in scheurt alle kleding van haar lijf.
 Ook haar bh en slip en ze gaat op het onderzoekbed liggen "Dokter,
 dokter, help me, ik heb in vijf jaar geen man meer gezien !".

"O God, Frans, wat heb je toen gedaan?" vraagt de dokter.

"Ik heb haar oogdruppels gegeven".

Toendertied - ± 1967 (nr. 8) 't Heksenbos

Herfstvakantie, zalig, een waek lang zaoterdag; geïnspireerd deur school het natuurgebeuren in dit jaorgetied. Ansje en ik hadden de neudige plannen al besproken gericht op 't Engberger bos. Anders dan de zomervakantie, wat gericht was op het zwembad de "Oase". Wij mochten dan ok zo vaak mögeluk gaon. De zwemtas gevuld met botterammen. Ma dee d'r altied 'n lekkere plak ontbijtkoek tussen, met 'n fles exota en een handdoek. Ansje had mien leren inspringen, hand in hand, in 't tweede bad. 't Had toch wel effen geduurd veur ik in 't donkere water durfde te springen. Ans was een kop groter dan ik woarmet ze dus niet meteen met de kop onderging. Maor volgens de berekening van Ans bleef ik ook met de kop baoven water. Ans durfde al zand onderuut te halen. Met 't Strangwater kwam er ok altied zand met. Maor ik was al bli'j da'k bi'j 't eerste trepke 't gruune water weer uut kon. Op de kant aten wij onze botterammen en effen later gingen wij weer terug in 't kolde water. Op 't laatst aan 't einde van de middag gingen wij voldaan naor huus, met 't idee: wij hebben ons kaartje niet verknooid. Maor now lagen de plannen veur de herfstvakantie al klaor. 's Margens bi'jtieds zat ik al buuten op de stoerprand te wachten op Ans met 'n doos um naor 't bos te gaon. Ma had op uitdrukkelijke wieze ons duudelijk gemaakt niet verder te gaon as 't veurste stukske van 't bos. 't Toette mien nog in de oren. 't Was een prachtige herfstmorgen en nog wat mistig. Deur de mistbanken kol'j de poten van de koeien niet zien. Aoveral glinsterden spinnewebben en 't verdreugde gres lag met lange natte slierten aover mekaar, waor slakken en pieren lekker rondkroelden. In de struiken zaten luie dikke kruusspinnen te wachten op een lekker hapje. Pa was allang naor de hut en de zon begon langzaam deur de mist te schienen.

A'h daor kwam Ans, met doos um alle gezochte spullen in te doen. Via de Parkstraot, waor een grote eikenboom stond en al heel wat eikels onder lagen, liepen wij richting bos. De eikels konden wij later wel metnemmen. Langs Berghaus op liepen wij, nao 't bordje 'roeibotenverhuur', 't bos in. 't Was erg stil en nog steeds wat mistig. 't Eerste paedje links neudigde uut um verder te gaon. Ik kek um mien hen en zag grote spinnenwebben, met en zonder spinnen glinsteren in de zon. Stoer liep ik er langs op. Ans merkte d'r niks

van. De varens vonden 't wel genog en hingen d'r futloos bi'j. De mistvlagen hingen nog tussen de bomen en struiken .

De dauw glinsterde en drupte; en `t raok echt naor de herfst vond ik. `t Werd al langer hoe stiller. Ans keek zuukend aover grond; ik zocht ook met of ik al iets van paddestoelen zag. En weljao met goed kieken vonden wi`j prachtige gekleurde paddestoelen.

In `t blauw, witte hele grote, en bruune. Ans graafde met heur handen onder de bladeren, dus deed ik dat ook maor, um de onderkant van de stel goed te kunnen pakken, alleen zat d'r bi'j mien een moezenhol in de buurt. Ze glipte en ritselde snel langs mien hen .Ik schrok, maor dej weer stoerder dan ik was. Een mistdraod slierde langs mien gezicht, en veur `t andere onderkruupsel probeerde ik ook maor de held uut te hangen. Ans graafde maor deur en scheen nörges last van te hebben.

Kiek es hier Ans. Een eindje verder stonden d'r een hele hoop kleine gèle bi'j mekaar. Da's een heksenkring wist Ans. Een dikke slak kronkelde zich onder 't blad. Ik vond 't dan ook maor bèter mien verder niet met den heksenkring te bemoeien. Vlagen witte slierte bleven aoveral hangen net heksenheuren hoog baoven mien begon 't akelig te piepen en te kermen. De heksenheuren begonnen zich steeds meer te bewègen, en langzaam kwam 't hele bos in bewèging, de aodem van de heksen bliezen zachtjes in mien gezicht en stonk vreselijk muf. Ik vuulde ze dichter bi'j kommen De warmte en 't geflicker van 't licht tussen de bomen zeiden genog. Hoewel ik wist dat heksen alleen um twaalf uur zich lieten zien vuulde ik ze toch al in de buurt kommen. Ans kwam met een grote doos paddestoelen terug en stelde veur um naor huus te goan. "He'j moar twee paddestoelen?" zei ze. We liepen 't bos uut en opens begonnen de klokken twaalf uur te luuien. Ik kreeg de schrik van mien leven en liet de doos met de twee paddestoelen bijna uut mien handen vallen . Zie'j wel. Ook bi'j Berghaus begon met de klokken te rammelen. De sirene van de DRU loeide ook zien twaalf uur en bracht mien toch weer wat op bekend terrein. Onderweg wisten wi'j vlug nog eikels te rapen, ik heb nog nooit zo vlug zovöl eikels in een doos gekregen en bessenstruiken kaal geplukt. Straks nao 't eten verdelen wi'j wel veur wat wi'j wat gevonden hadden.

Het heksenbos heet tegenwoordig de 'Ph. P. Capettilaan'.

Puzzelpagina

HORIZONTAAL

1 ambtsgewaad, vriend, **2** bezig met arbeid, **3** liefdesgod, inwendig orgaan, **4** Europeaan, elastisch product, **5** stijf of stram, jeugdig, **6** met vele gaatjes, uitroep van verrassing, **7** hertachtig dier, afgesloten, **8** eksterooog, **9** afscheidsgroet, spinnenweb, **10** talloos, toer, **11** plaats in Drenthe, artikel afk., **12** aanhalig, **13** politieke richting, honingdrank, **14** vierkante zuil, duur tapijt, **15** schouderdoek, loofboom.

VERTICAAL

1 paar, tijdverdrijf, vaarwel, touwmetaal, **2** metaalhoudende grond, broodsoort, hetzelfde, geweven band, **3** onderaardse gang, uit rijst gebrouwen drank, honingbij, netto afk., **4** hakbijl, deurbeslag, vruchtje van een boom, **5** spijskaart, Japanse vechtsport, aarden kruik, plaats in België, **6** interesse, ophaalgordijn tegen de zon, leger, **7** lucht om te leven, soort schaats, pose, vreemde taal, **8** teerachtig, mannelijk paard, ceintuursluiting.

© DOORLOPER							
1	2	3	4	5	6	7	8
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

Oplossing puzzel vorig Koorvenster:

MUZIEK IS DE BLIKOPENER VAN JE ZIEL

Er werden 15 oplossingen ingestuurd. Deze waren allemaal goed.

Deze keer een eenvoudige doorloper.
Hopelijk doen heel veel leden mee.
Succes!

Er is er een jarig
 hoera, hoera,
 dat kun je wel zien
 dat is

Oktober

- 7 Giena Memelink
- 18 Tiny Gebbink
- 20 Fenna Spier
- 24 Elly Hoogsteder

December

- 12 Jos Messink
- 17 Anna de Vries
- 22 Jan Jansen
- 23 Gerard Rutjes
- 25 Marion Leijzer
- 29 Truus Frazer

November

- 1 Bertus Janssen
- 4 Alois Mecking
- 6 Anton Visser
- 8 Nico Wissing
- 14 Frits Lieverdink
- 17 Stef Hermsen
- 30 Diny Jansen

Van harte proficiat

